

Et Brev fra en Godscier til Udgiveren
angaaende Boghvedens skadelige Virk-
ning paa Faarene.

Foranlediget ved Deres Opfordring, Side 360 af de Landoeconomiske Tidenders 9de Binds 3die Hefte, — som jeg ved et Tilfælde, først nu har læst, — giver jeg mig den Frihed, at anmeldte følgende, med Hensyn til den skadelige Virkning, Boghveden, anvendt som Grønsoder, udtreer hos Faarene.

I Maret 1816 havde jeg en temmelig betydelig Flok, for en stor Deel spanske Faar, som jeg en Tidlang foldede paa en Boghvede-Ager, der nyeligen var gaaet i Blomster. I Forstningen vilde de aldeles ikke æde Boghveden; men da jeg var af den Formening, at deres Ulyst maatte tilskrives den Omstændighed, at de indtil de bleve foldede, havde gaaet paa en god Græsning, tog jeg ingen Notice af deres Modbydelighed, den de omsider ogsaa syntes at have overvunden. Efter nogle Dages Forløb blev mig imidlertid meldt, at de vare ligesom gale, og var jeg selv Vidne til at de sprang omkring, som vare de vilde. Uvidende om, eller rettere sagt, ikke ahnende Boghvedens Skadelighed, indbildte jeg mig, at der imellem denne voxte een eller anden ufordeelagtig Plante, fremloffet ved Oppløsningen af en Jord, paa hvil-

ken der forhen havde staaet Skov, og uden videre at eftertænke Sagen, slay jeg dem ud af Foldene, hvilket jeg ansaae for nødvendigere, da jeg ikke havde undladt at bemærke, at mange af dem havde Saar, som jeg holdt for Skab, og derfor affsondrede de dermed besangte fra de øvrige.

Om Efteraaret besøgte een af mine Naboer mig, og da jeg fortalte ham, hvorledes det var gaaet mig, sagde han mig, at det i de Egne af Jylland, hvor Boghveden dyrkes, var almindeligen bekjendt, at naar en Faareflof tilfældigviis kom ind i en dermed besaaet Mark, bleve Faarene ligesom berusede ved at nyde af denne Plante.

Denne min Erfaring bekræfter altsaa aldeles Deres Velb. Jagttagelse.

Den følgende Vinter mistede jeg over $\frac{1}{4}$ af min Flof, hvorfor jeg dog ikke tør give Boghveden Skyld, da flere af mine Naboer skal have haft samme Uheld.